

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za leto leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, Koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nekaj o koaliciji strank.

Te dni se sestavlja novo ministerstvo ali vlada. Sestavlja jo po naročilu Nj. veličanstva knez Alfred Windisch-Grätz in sicer, kakor se kaže, na podlagi koalicije strank. Ali kaj je to, koalicija strank? Malo naših bralcev pozna pomen teh besed in zato čemo nekaj razjasniti besede same, predno izpregovorimo o novi vladi. — Stranka ste osebi, ki si stojite v kaki reči nasproti, vsaka na svoji strani in zato stranka. Tako je na pr. pri kaki tožbi tožnik ena stranka, on pa, ki je tožen, je druga stranka. Če je več tožnikov pri tisti tožbi, so vsi skupaj ena in ravno tako, če je več toženih, so le-ti druga stranka. Enako je pri volitvah; kolikor jih hoče voliti iste može, so ena stranka; kolikor pa jih ni za iste može, ti so potem druga stranka.

Ako ste stranki blizo enaki, ali če jih je več, pa nima njih nobena za-se večine in torej upanja na zmago, dogovorijo se včasih med seboj takó, da vsaka nekaj popusti od svojih želj na ljubo drugi stranki, in tedaj se pravi, da stojijo med seboj v kompromisu ali soobljubju t. j. druga obljubi drugi, da hoče voliti tako, kakor ste se dogovorili med seboj. V časih se zgodi potem tako, v časih pa tudi ne in tedaj prelomi stranka, ki ne voli tako, kompromis, obljubo svojo.

V zastopih, občinskih in okrajnih, ni število udov veliko, zato tudi po navadi v njih ni strank; semtertje pa so vendar-le že tudi v njih stranke, toda ena izmed njih je gotovo večja ter ima večino tako za-se, da lahko sklepa, če ji tudi druga nasprotuje. Drugače pa je lahko v večjih zastopih, v zborih, deželnem in državnem. V njih je večje število poslancev in je celo lahko, da nastane v njih po več strank, katerih nima nobena za-se večine. Kaj je tedaj začeti, če naj njih sklepanje ne obliči? Kompromis za-nje ne velja, ker tak velja le za eno ali drugo reč, ki se razpravlja v zboru, ne pa za

njih več. V tem slučaju stopi koalicija na vrh t. j. združenje večih strank v skupno delovanje za večjo vrsto rečij, ki pridejo v posvetovanje. Združenje ali koalicija strank ni po takem zjedinenje večih strank v eno, skupno stranko, ampak stranke ostanejo, kakoršnje so bile, samo v rečeh, o katerih so se dogovorile, niso si one več v nasprotju.

Ravno sedaj se v našem državnem zboru snuje taka koalicija strank in sicer stopijo va-njo klubi nemške levice, konservativcev in poljskih poslancev. Te stranke so največje v zboru, ali njih načela si gredó tako križem, da se iz njih ne more napraviti ena stranka, pa tudi zveza za vse slučaje med njimi ni mogoča, pač pa morebiti koalicija. Najprej se jim je dogovoriti o tistih rečeh, za katere so vse stranke; če je to gotovo, pa o možeh, katere naj priporočijo Nj. veličanstvu za ude prihodnje vlade t. j. ministre. Knez Windisch-Grätz se ravno te dni, pooblaščen od svitlega cesarja, dogovarja z vodjami onih strank o novih ministrih in če se o njih zjedinijo, tedaj jih knez naznani Nj. veličanstvu, svitli cesar pa, ako mu sodi, imenuje jih potem za ministre.

Doslej še ni koalicija gotova, pa zato se ve, da tudi ne prihodnja vlada. Na tem mestu še torej našim bralcem dnes ne moremo podati gotovih poročil, na govorce, katerih je o novih ministrih veliko, pa nič ne damo.

Kmečke razprave.

Vaši otroci bodo vaši sodniki! — Te besede Izveličarjeve ne veljajo samo judom in njihovemu zarodu, nego namenjene so tudi nam. Pomenijo namreč, da mora vsak človek skrbeti, kakor za prihodnost duše, tako tudi telesa, za blagostanje svoje in svojih naslednikov. S tem je posebno kmet prevzel težko breme, svojega posestva ne zanemarjati; temuč paziti, da ga

izroči svojim naslednikom enako, če ne boljše, kakor ga je on podedoval po svojem očetu.

Kako pa se godi v tem obziru pri nas? Dragi kmetje slovenski, roko na srce, govorimo resnico, če tudi je morda marsikomu neprijetno. Priznati moramo, da vrednost naših posestev se z malimi izjemami povsod krči, ker kmet ne jemlje od njih, kakor bi moral, samo obresti, temveč lotil se je tudi glavnice, za česar voljo se ona zmanjšuje, vrednost posestva pa taja. Mislim namreč na krasoto naših krajev, naše gozde, ki so bili od nekdaj že ponos kmeta in njegova nada za prihodnost. Stari ljudje pravijo, koliko se je spremenilo v kratkih desetletjih po naših pogorjih in kakor se kaže, se še bode. Kaže se, če bomo gozde tako sekali, kakor se sekajo zdaj tu in tam, da ne bode treba dolgo čakati, pa bode prijetne gaje naših gozdov splavila Drava in odpeljala železnica, nam pa ostane pusta planjava.

Toda temu vsemu ni kriv kmet, ker on dostikrat seka prisiljen od raznih dolžnikov. Prva krivda temu je, ker se posestva pri oddaji na otroke vse previsoko cenijo in ta znesek se razdeli na dediče, pa je mladi kmet na mah zadolžen do vratu in teh dolgov se marsikateri nikoli ne iznebi. »Pojdeš ti ali pa pojdem jaz«, reče in gre v gozd iskat denarja, ko bi bilo ondi tudi poslednje drevo. Ali so še tudi drugi vzroki, kateri tišijo kmeta v dolgove in tako pokončavajo gozde.

Dragi kmetje slovenski, žalostna ta slika naših razmer sili nas misliti na prihodnost. Kako bode z našimi nasledniki, ako jim mi tako skrečimo zaklad naših posestev, lepe gozde? Drugi pridelki dajo ob boljših letinah kmetu sicer živež, ali vrednosti v denarju sedanjí čas skoraj nimajo. In kako bodo pa izgledale lepe naše pokrajine, če se jim skrčijo gozdi, pa ne nadomestijo s čim, kar bi dajalo kmetu dobiček, mu vedrilo duha pa razveseljevalo oko?

Vem za pomoček, ko bi šlo po mojem, kateri bi zdatno celil to globoko rano našega kmetijstva, pa da jial vsem upanje sročne prihodnosti. In ta pomoček ni nič drugega, nego sadjereja. Če po ene strani smo kmetje prisiljeni krčiti gozde, skrbimo vsaj za mladi naraščaj, pa skrbimo po drugej strani, da se vsak koteček nasadi s sadnim drevjem, da bode vse izgledalo, kakor lep vrt. To se je že tolikokrat priporočalo kmetu, pa menda žalibog z dvomljivim vspehom, sicer ne bi trebalo slavnemu južnoštajarskemu sadjerejskemu društvu lepa sadna drevesca ponujati, pa dostikrat menda še kupcev ni.

Vendar še hujšega sovražnika ima naša sadjereja, namreč sedanjo lovsko postavo. Ta pa je zopet vkovana z dvojnimi okovi, da se težko da prenarediti. Prvi okov je višja gospoda, ki je v lov vsa zaljubljena. Odličen rodoljub mi je o tem omenil: Ne bomo nič dosegli, ker so višji krogi lovcem prijazni. Drugi, iz vrste slov. bojevnikov, pa je poročal: Ker imajo na srednjem in gornjem Štajarju lepe love s plemenito divjačino, zato se gospoda jako boji, da bi lovsko postavo predelali kmetu v korist. Vendar s tem še ni vse pribito, saj še kapljica izvotli kamen, ko bi ne bilo še drugih okov, kateri pa so — da naravnost govorim — brezbriznost naših kmetov, posebno onih, ki sedé v obč. zastopih!

Dostikrat se je že pisalo o škodljivosti sedanje lovske postave in priporočalo občinam, naj se ganejo ter prosijo, da se ona prenaredi. Ali naš kmet ima že takšno navado, da se ne gane prej, ko mu že voda sili v grlo, potem pa — toži in vpije, ko je prepozno. Od nemalega števila naših občin se je v tej zadevi ganilo jih — čujte samo ena se je ganila in poslala prošnjo v Gradec in to priprosta občina Stranice, katerej gre hvala za to! Ko sem še vse to premišljal, pride mi na um, da za to se občine tudi ne ganejo, ker imajo večí-

noma očetje župani in odborniki love v najem. Bolj jim je ljuba prazna zabava, nego napredek kmetijstva; bolj čislajo kratko razveseljevanje, nego jih skrbi bodočnost njihova in njihovih otrok. Tem govorim danes resno — pa poslednjo — besedo v tej zadevi: Ker vam še ni dosti, da bi sami kaj storili za napredek v gospodarstvu, da še druge s svojo malomarnostjo v tem ovirate, to je vredno graje od strani vaših tovarišev — kmetov!

Pohorski.

Cerkvene zadeve.

Razstava cerkvene oprave v Mariboru.

Dvanajsto leto že teče, kar imamo v naši lavantinski škofiji družbo vednega češčenja presv. Rešnjega Telesa, ki leto na leto neizrečeno veliko stori za božjo čast, oskrbovaje revnišim cerkvam dostojnih cerkvenih oblačil. Da tudi letos ni zaostala za pretečenimi leti, prepričati se je mogel vsak, ki si je ogledal razstavo njenih izdelkov, katero je tudi letos od 5. do 7. t. m. pripravila v bogoslovniških prostorih. Otvorila se je razstava v nedeljo, v prisotnosti premil. vladike našega in več udov preč. Mariborske duhovščine. Med občinstvom pa si mogel videti tudi več ljudij iz dežele in to je prav! Naj le doma pripovedujejo, kako uspešno družba deluje, da se tako vedno bolj širi zanimanje za-njo.

Pred vsem je družbeni načelnik, preč. korar Lavr. Herg, poročal o notranjem družbenem napredovanju — število udov pomnožilo se je letos več, kakor za 600 — seznanil nas je pa tudi z njenim uspešnim delovanjem, kazoč na izpostavljene reči. Blizu 2000 gld. se je porabilo v napravo cerkvenih oblačil in drugih priprav, ki se bodo razposlale mnogim župnijam naše škofije. Govornik izreka potem iskreno zahvalo prevzvišenemu družbinemu zaščitniku in dobrotniku, mil. knezoškofu, da so se potrudili in osebno otvorili razstavo, pa tudi onim blagim gospám in gospodičinam, ki so v čast božjo pripravile izpostavljene izdeike, deloma zastonj.

Na to povzamejo prevzvišeni knez in škof besedo ter navdušujejo z jednatimi besedami navzoče občinstvo za to preimenitno družbo. Povdarjajo, kako ona zavzema celega človeka: zavzema njegove duševne moči, kajti udje imajo opravljati molitvene ure; zahteva pa tudi, da telesne moči sodelujejo; saj gmotna podpora prihaja naši družbi večinoma od priprostih ljudij, ki se imajo za vsak novc truditi. In kdo naj bi vredno ocenil nje pomen za celo škafijo! Več, kakor 10.000 udov vsak mesec opravlja molitveno uro pred najsvetejšim Rešnjim Telesom; koliko milostij pač morajo v teh molitvenih urah izprositi ne le za-se, temveč za celo škofijo! In leto na leto napravlja se toliko cerkvenih oprav in priprav, in se tako neposredno čast božja pospešuje. Se ve na tem ima glavna zasluga vrli družbin odbor, katerega tudi prevzvišeni govornik in škof za ves trud in skrb, ki mu je nalaga družba, najtopleje zahvalijo. Da bi pa družba tudi za naprej tako vrlo napredovala, v ta namen končno podelijo mil. knez vsem udom svoj višjepastirski blagoslov. S tem se je lepa slovesnost končala, obiskuje pa se razstava prav po obilem in to vse dni, do konca razstave.

Nestrohnjeno truplo.

V vasi Heldergem v Belgiji je umrl dne 2. sept. 1874 župnik Janez Majer. Njegovo življenje je bilo življenje svetnika. Pred nekimi tedni je bil tam pogreb. Grobokop začne kopati na tistem mestu, kjer je bil pokopan župnik Majer. Ko pride v globočino jednega me-

tra, naleti na nekaj trdega, bil je pokrov rakve, v kateri je počivalo nestrohnjeno truplo župnika Majerja. Duhovska obleka je bila razpadla v prah, a truplo je bilo trdo, skoraj okamenelo. Od tedaj derejo ljudje od vseh strani v Heldergem, prepričati se o čudni prikazni. Zdravniki se čudijo temu, kajti truplo je ležalo 19 let v zemlji in bilo bi moralo strohniti, ker so strohnela trupla v najbližji okolici, posebno, ker je bil župnik Majer vodeničen in vodenični ljudje hitro po smrti razpadejo v prah. Ko so rakev (trugo) odprli, ni bilo nobenega smrada. Sedanjí Heldergemski župnik je naznanil stvar škofu, ki so mu svetovali previdnost. Učeni ljudje si tega ne morejo razložiti, priprosti pa rajnega jako čislajo.

Janez Majer je bil rojen 1799 in je bil od 1830 dušni pastir v Heldergemu. Ko je tam razsajala nalezljiva bolezen, je mnoge ozdravil, ko se je ozdravljenje zdelo že nemogoče. Bil je zelo radodaren; revno ljudstvo je imenovalo njegovo župnišče hišo Božjo. Umrli je tako reven, da so mu morali prijatelji poravnati pogrebne stroške.

Gospodarske stvari.

Jarki za vodo.

Iz mokrih njiv, vrtov ali travnikov vodo odpeljati je velike važnosti. Na mokrih travnikih raste le slaba in kislá mrva, mokre njive slabo rodijo in drevje v mokri zemlji ne raste, ker korenine gnijejo. Če napravimo globoke jarke, so nam dostikrat na poti in se zasujejo. Za osuševanje, kakor tudi za dopeljevanje vode so najboljši in najbolj po ceni tako, imenovani ameríkanski jarki, kateri se tako-le napravijo: Jarki se izkopljejo meter globoki in $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{2}$ metra široki in ravnati se mora po razmerah, namreč če je malo vode odpeljati, smejo jarki biti ozki, sicer pa široki, ter se do polovice s kamenjem ali z žlindro napolnijo in gornja polovica se z zemljo zasuje. Taki jarki so tudi od velike važnosti, če si hočeš od daleč po njih k hiši vodo napeljati in so najcenejši, pa najdalje ostanejo in le škoda, da so pri nas še tako malo znani.

Zoper drisko pri teletih.

Da tele bolezní obvarujemo, je potrebno, da kravi, katero tele sesa, polagamo suho, zdravo krmo in jo z zdravilo, ne premrzlo vodo napajamo. Če imamo zeleno krmo, sme se le počasi k suhi krmi primešana polagati.

Tele, ki ima drisko, je po trebuhu močno vroče, ker so čreva vneta, blato od njega smrdi in tele noče sesati. Te bolezní je krivo slabo mleko od krave in pa prehlajenje. Bolnim teletom je dobro okuhati gomilice in pridjati $\frac{1}{2}$ grama praha od rabarbare ter tele s svežim mlekom zaliti zjutraj in zvečer. Teletom se mora vedno skrbno nastiljati, kajti dokler je tele zdravo, rado skače in če mora na mokrem ležati, se mu popek vname, kar je vzrok, da jih več pogine.

Koruza za konje.

Za zob ali oves je letos večijdel povsod bila slaba letina in cena je zavoljo tega seveda poskočila. Za gospodarje, ki se veliko s konjerejo bavijo, to nikakor ni ugodno. Treba je toraj za kako drugo klajo skrbeti, ki ceneje pride a ob enem oves nadomestuje. Pri konjih, ki obdelujejo polje ali vlačijo vozove, se temu lahko pomaga, če se jim polaga koruza ali bob. Ako se taka klaja polaga, naj se razdrobi. Pa če se to tudi ne zgodi, nič ne dé, posebno koruza se lahko cela daje. Kuhati

koruze ali jo namakati ne kaže, ker bi tako napeto zrnje povzročevalo to ali ono bolezen ali oteklino v živali. Kedar se polaga, naj se na to pazi, da niso jasli prepolne, ker bi v tem slučaju se precej žita potratilo po tleh. Kaj posebnega pri rabljenju koruze za konje ni pripomniti. Kar se tiče količnosti koruze v primeri z ovsom, naj se tako polaga, da je koruze dvakrat toliko, kakor ovsá in to na pezo.

Domači zajci ali kunci.

V nekaterih krajih je navada, da domače zajce po hlevih redijo, to je pa za živino dostikrat škodljivo, ker pod jaslíh skopljejo luknje in če zamorejo v jasli priti, krmo onesnažijo, da je živina noče jesti. Paziti je tedaj treba, da zajci v jasli priti ne morejo.

Buče.

Buče so letos povsod dobro obrodile, ali v nekaterih krajih jih znajo premalo ceniti. V Mariborskem okraju si kmeti iz semena napravijo vsak po 20—50 litrov olja. Buče, drobno zasekane, pa jedó svinje in živina rade.

Zavarujmo sadno drevje proti zajcem!

Sedaj je čas, da zemljo okoli debla prekopljemo, drevesca z ilovico in apnom vkup zmešano pobelimo in deblo s slamo ovezemo, da nam jih po zimí zajci ogledali ne bodo. F. P—k.

Sejmovi. Dne 10. novembra pri Sv. Martinu pod Vurberkom. Dne 11. novembra v Ormožu, na Malih Rodnah, v Lipnici, v Marenbergu, pri Sv. Martinu na Paki, v Šmartinu pri Slov. Gradu, v Oplotnici, v Sromljah, v Laškem trgu in v Hočah. Dne 15. novembra na Vranskem, v Arvežu, v Središču.

Dopisi.

Iz Maribora. (Naznanilo.) Vsem p. n. udom slavne »Slov. Čitalnice v Mariboru« in velespoštovanemu slov. občinstvu javlja se vspored Čitalničnih društvenih shodov do konca t. l. in sicer bode dne 12. in 26. novembra večerna zabava s plesnim venčkom; dne 10. decembra bode velik koncert, pri katerem se odkrije krasna slika Slomškova; dne 17. decembra bo znanstveno predavanje, za njim tombola. Ob torkih, pričeni s 7. novembrom, je streljanje v Čitalnični dvorani; ob ponedeljkih in sredo zvečer so pevske vaje. Vsako nedeljo je Slov. Čitalnica p. n. udom za večerne zabave na razpolago. Dne 26. decembra bo občni zbor, dne 31. decembra zabaven večer. Nadejaje se vselej jako obilne vdeležbe, kakor to zahteva narodna sloga in čast, vabi k vsem shodom p. n. ude in velespoštovano občinstvo odbor Slov. Čitalnice v Mariboru.

Od Pesnice. (Z veseljem) beremo, kako lepo stojé naši sosedje, vrli Šentiljčani, za dobro stvar, za narodno življenje. Če tudi imajo ljutih sovražnikov, ni se njim bati, da jih le-ti zmagajo. Drugače pa je pri nas ob Pesnici. Todi so se nam nemškutarji tako zajedli v kožo, da se nam jih bode težko znebiti. Ali tudi pri nas bi še šlo, da bi le imeli mož, ki bi zbirali narodnjake, ali nimamo njih in tako imajo nemškutarji lahko delo; zato pa veje tudi skorej po vseh naših občinah nemškutarski duh. Kaj, ali bi se ne dalo napraviti bralno društvo pri Sv. Juriji, v Svičini, v Gornji Sv. Kungoti, na Pesnici, pri Sv. Marjeti? ... Oj lepi so ti kraji in dobro slov. ljudstvo prebiva v njih, vendar

pa so vse te občine v svojih zastopih nemške; kako je to mogoče? Ker je povsodi par nemškutarjev in ti potegnejo nekaj drugih mož s seboj, ostali kmetje pa se ne vdeležijo volitev, ali pa volijo tudi po nasvetu nemškutarjev, ker ne vejo drugače. Zato je treba poduka, treba bralnega društva. Pesniški.

Iz Slov. Goric. (Popotnik.) Sedaj sem v Ljutomeru, o katerem sem sodel, da je v občini slovenski trg, a žalibog da ni takó. Naj mi bo dovoljeno vsaj malo naslikati Ljutomer. Slovenske napise v Ljutomeru imajo sledeči gospodje: Peter Moro, sodar. Martin Karba, sedlar, Martin Čagran, urar. Franc Repič, Alojzij Vršic, trgovca. Fran Sršen, trgovina in gostilnica. F. Robek, klobučar. Prodaja melje iz ljut. par. mlin. Babnik vrvar. Vaupotič, gostilnica, Josip Serec, gostilnica v resteračiji pri kolodvoru. Te imena si dragi Slovenci, v Ljutomerskem okraju dobro zapomnite, in le pri teh trgovcih kupujte blago, in le v one gostilne zahajajte. Svoji k svojim. — Druge napise sem opazil: Narodna šola; okrajna posojilnica. Kažipot: V Ormož je najpopred slovensk. — Sedaj pa zapišem nemške napise: Anton Arnosch; Johann Filipič in Mikoscheg — »schumacherji«. Martin Maleg, Gustav Thurmman, Albert Novak. Bäckerei. Johann Schmautz — Sattler und Riemer. M. Wicher — Hutmacher. J. Hendja — Seiler. Ludwig Waser — Spengler. A. Huber, Eisenhandlung. Anna Thurmman — Lebzelterin. J. Novak's — Leder-Gäberei. M. Novak, Kleidermacher. F. Dubois, Buchbinder. Andreas Pučko, gepr. Hufschmid. Mathias Semlitsch; V. Schneider; Heinrich Stelling; Ferdinand Herzog; Max Hönigmann Gasthaus zur Post. Josef Schrammels — Hotel. Heinrich Sideritsch, Gasthaus. Kdaj vam bodo vaši »Nemci« v Ljutomeru postali bolj ponižni? Ako njim ne boste takó neumno nosili tje kaj slovenskih grošev. — Iz Ljutomera se napotim v narodno Krapje, kjer sem obiskal slov. pisatelja gosp. Josip Karba. Živio narodnjaki. Potem sem stopil v Veržej, tam so vrli narodnjaki, poleg katerih živi peščica nemškutarjev, zvonec nosi krčmar in trgovec J. Mühlfelner. Za Slovence je gostilna Marija Gajser. Le samo narodnega trgovca manjka v Veržeji, naj se nekdo nastavi, ker Veržejci ga hodo radi podpirali. Č. g. župnik Janžekovič so mladino ljub, ker radi za učenec kupujejo dobre knjižice. Nekateri hiše imajo napise: »Vržej«, a na šoli se blesti: »Veri in omiki«, zelo primeren napis. — Takó sem naslikal lep kos slovenske zemlje, iz česar se razvidi, koliko imata Orehovski prerok in Ljutomerski Mavrič — uspeha in neuspeha. Upam, da na deželi imata malo privržencev, a tudi v trgih jima bo nekaj odklenkalo. Orehovčanu bi posebno svetoval, da naj raje skrbi za močne ključavnice v rešitev — časti svoji rodovini.

Iz Slovenskih goric. (S pota.) K zadnjim svojim spominom dodam še sledeče: Rad pohvalim gosp. predstojnika v Bišu, ako je res takó dober Slovenec, živio! Pri Sv. Benediktu se opazi nov slovenski napis: »Golobova gostilnica k pošti«, a ga ima tam na vrtu, spredaj je pa nemško. Kdo je zakrivil, da je pri njem dobila nemščina prvo mesto? Gospod sobni slikar M. Piwetz od Sv. Lenarta, on je bojda takó »nakomandiral«. Dobro bi bilo, ako bi Slovenci pustili tega slikarja na miru, akoravno se hvali, da ga č. g. duhovščina visoko čisla, njej za hrbtom jim se pa sméj in tega ne stori, kar mu kdo naroči, nego nasprotno. Gospod Golob je blaga duša, priporočam njegovo — nemško slovensko gostilno a v nemško njegovo trgovino naj hodijo iz Nemčije! — V Ivanjcih so si pa omislili dva lepa samo v slovenščini izdelana kažipota: V Negovo in k Sv. Juriju. Živio napredni Ivanjci! — Od Ivanjec so Očeslavci, imajoč nemško slovenske napise n. pr. Očeslavci in: »Peska pot v Grabanoš in k Sv. Juriju«, izvrstno! Proti Kapeli sem

videl križ, a na njem napis: »Mogočno in sveto je njegovo ime«, primeren napis, ki dela na potnika velik utis, veselil me je tembolj, ker več kje vidim na križih — nemške napise. Pod Kapelskim hribom je čedna kapelica Lurske Matere božje, Marija je ukusno izrezljana od domačega umetnika L. Perkota! — V Kapeli sem na mojem potovanju pomagal »vezati« dva č. g. godovnjaka Jerneja, tam v prijaznem Okoslavskem vrhu, in kjer se je rekla marsikatera beseda v korist dijakom, — Pri Kapeli zastoj iščeš nemške napise, da bi le v srcu bili iskreni narodnjaki. Sedaj se napotim skoz vasi Mota in Hrastje, tam je lična kapelica, na kateri opazim nad slikama slov. blagovestnikov napis: »Brata sv. Ciril in Metodij, priprošnjika bodita nam vsikdar«, ta napis okrepi vsacega popotnika, da kakor pomlajen pohiti dalje za svojimi težnjami. V Vučji vasi sem slišal, poprašajoč po nekem zastopniku, a ženka pokliče moža ovako: »(ime) komm biserl herauf!« To je jako vesel klic za Orehovskega preroka. Veseli me jako, da imajo v Ljutomerskem okraju že za vandrovec slovenske napise. — Sled jo Stara Nova vas, Iljaševci in Sv. Križ. Napisi so lepi slovenski, samo nek upokojeni nadačitelj ima na svoji trgovinici napis v blaženi nemščini. — Pri Sv. Križu sta dva nemška napisa namreč neki Lorenz Trutschl in Nemec Josef Hönigmann, Slovincem svetujem, da obiskujejo trgovino domačinke g. Terezije Zadravec, njej pa pravim, naj si išče pri prodaji mali dobiček, ker le takrat bodo Slovenci zapuščali nemškutarje in se nje oklepali. Svoli k svojim! — Pri Sv. Križu smemo pohvaliti požrtvovalne farane, ki so si zgradili v lepem zlogu novo cerkev, ki jim bo odsedaj zadostovala, in bo jedna najlepših v Ljutomerskem okraju. — Prikolovratim do postaje Ljutomer, a kakó se začudim, videvši na postaji na obeh straneh: Luttenberg! No ker postaja: Bučecovci ima po jedni strani slovenski napis, jednako tudi svarilne table, zakaj bi Ljutomer ne imel? Dalje je napis: »Nach Zven und Mautdorf«, a zatem se je slovenski.

Od Velenja. (Popravek. — Sadjereja. — »Amerikanci«.) V moj zadnji dopis o pogrebu raj. Janez Dolinšek v Šent-Ilju vrinila se je neljuba pomota. G. Rafael Dolinšek ni več pristav, ampak mnogozaslužni c. kr. davkarski priglednik (kontrolor). — Šent-Ilj utegne pa še v drugem obziru postati pomenljiv. Tam ima »Sadjerejsko društvo Šaleške doline« v hiši gospoda Ivana Kranjc na Koroščevem svoj pravi dom. V nedeljo dne 15. oktobra t. l. prišla sta tje blag. gospod vitez Berks z Blagovne in g. Ivan Belé, popotni učitelj štajarski iz Maribora. V domači besedi sta podučevala zbrane družbenke in druge poslušalce, kako bi povzdignili domačo sadjerejo, oziroma, kako si o pravem času izredili rodovitnih ameriških trt, ker domača plemena očivestno pešajo. Oba govora bila sta ne samo zanimljiva, ampak tudi podučljiva, ker g. Ivan Kranjc pripravil je bil obilno različnega sadja s svojega krasnega sadunosnika ter ameriških trt iz svojih lepih tršnic, da sta gospoda govornika lahko poslušalcem pokazala vse, kar sta učila. Zato pa so Šentiljani tudi iskreno zahvalo dolžni slav. odboru »sadjerejske družbe«, posebno njega načelniku g. Ivanu Krajncu, potem pa obema govornikoma g. vitezu Berksu in g. Beleju.

Od Pesnice. (Trdnjava.) Slovenska trdnjava blizo nemške meje je Sv. Ilj v Slov. goricah. Iz nje izvemo, kako vstrajno se borujejo tamošnji Slovenci za narodno in sveto stvar in za občno korist Slovencev. O vas, predragi Šent-Iljčani, velja prislovica, kakor o junaških Črnogorcih: Kolikor vojakov, toliko junakov, kolikor Slovencev, toliko junakov; le ne udajte se in ne pustite se strahovati od peščice priseljenih Nemcev, saj so se oni k vam priselili, ne pa vi k njim.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo, svitli cesar se je pripeljal v ponedeljek iz Budapešte na Dunaj in je brž, še dopoldne vsprejel kneza Windisch-Grätza, za njim pa je bil tudi grof Taaffe pri svitem cesarju. Se ve, da sta oba bila pri svitem cesarju zavoljo novega ministerstva, v obče pa se kaže, da ima grof Taaffe pri celi stvari še veliko besede. Prav lahko se zgodi, da se koalicija razbije, potem pa ostane grof Taaffe še dalje na čelu vlade in dela, kakor doslej — po svoji volji. — Župan na Dunaju bo, kakor smo že rekli, iznova dr. Prix, kajti njegova stranka nima za to mesto drugega moža, plačilo 24.000 gold. pa je tudi tako, da ga dr. Prix rad vzame, pri njem še tudi rad požre kako grenko v mestnem zastopu.

Štajarsko. Da je postal dr. Leopold Schuster, prošt cerkve presv. Rešnje Krvi v Gradci, škof sekovske škofije, s tem so zadovoljni tudi liberalci, kajti bili so si v strahu, da postane prelat Karlon, vodja štajerskih konservativcev, naslednik dr. Zwergerja, ali tega strahu jim brž ni bilo treba. — Nemški konservativci niso, kolikor se vidi, uneti za koalicijo in je prav lahko, da ne ostanejo dalje v klubu konservativcev, ampak se pridružijo onim poslancem iz Gorenje Avstrije ter stopijo z njimi v nov klub: »katoliško osredje«.

Koroško. V nedeljo je bil shod »katol. polit. društva« v Št. Jakobu v Rožni dolini in je bilo jako veliko kmetov na shodu. To kaže, da se tamošnje kmečko ljudstvo čem dalje, tem bolje zaveda svoje slov. krvi. Hvala pa gre v tem najbolj rodoljubom, ki so v odboru društva »Straža«: ni jim žal ne truda, ne denarja, kedar gre za pravico slov. kmetov. — Dne 5. novembra so odkrili ob novi cesti v Borovlje spominsko ploščo v čast dež. predsedniku, Schmidt-Zabierow; za to ploščo so dale na ukaz okr. glavarja v Celovci denarja občine, rade pa tega brž niso storile.

Kranjsko. Dolenjsko železnico bi radi potegnili doli prek Bele Krčine do Karlovca in je dnes v Metliki posvetovanje o tej reči. Čudno pa je, da je tudi v Metliki še nemškutarija doma, kajti pri županu je vse nemško! — V Sodražici se je ustanovila kmetijska podružnica. — V Ljubljani so vravnali pri občini vrste uradnikov ter pride nekaj novih uradnikov v službo.

Primorsko. Mestni zastop v Gorici je vložil ugovor zoper ukaz dež. šolsk. sveta, naj se zaprete novi laški šoli, ker ni dovolj otrok za-nje. — V Trstu ne trpjo slov. zastave, ampak če hočeš na hišo bandero, daj na-njo — laško! Tako hoče mestno starešinstvo. No, Slovenci pa tedaj ne marajo nobene, ako jim ni dovoljena slov. zastava.

Hrvaški. V Reki imajo sedaj »strike« odvetniki: nek uradnik jih je žalil pri sodnji in zato ne grejo odvetniki več na sodnijo, dokler bode ta uradnik pri njej. Tak »strike« je redek.

Ogersko. Dolgo so pisali po madjarskih listih, da je cesar že dal dovoljenja, naj ministerstvo predloži v drž. zboru načrt postave o civilnem zakonu, ali vselej so morali preklicati to novico, ko so si jo izmislili sami, da bi ljudi premotili. V ponedeljek je bilo posvetovanje v ministerstvu zavoljo tega, ali cesar je odgovoril, da bode svojo odločbo dal ministerstvu pismeno. Te odločbe pa še ministerstvo nima; odločba pa je lahko tudi — nedovoljenje. V torek sta prišla dr. Weckerle in grof Tisza na Dunaj ter sta v sredo poročala svitemu cesarju o posvetovanju ministrov, ki je bilo v ponedeljek. Iz tega poročila se naj svitli cesar prepriča o potrebi »civilnih zakonov«.

Vunanje države.

Rim. V večnem mestu biva nekaj dni dr. Stadler, nadškof v Serajevu. Misli se, da je prišel k sv. očetu v Rim v zadevi zagrebske nadškofije.

Italija. Leta 1895 bode 25 let odkar je glavno mestu »zjedinjene Italije«. V spomin na to se pripravlja velika razstava za tisto leto v Rimu, ali nihče si ne obeta veliko od te razstave, kajti ljudem manjka za-njo navdušenja.

Francija. V državnem zboru sedi že 25 socialističnih poslancev in ti hočejo brž, ko se začne posvetovanje v drž. zboru, staviti predlog, da se vsi izpustijo iz ječe, ki so prišli va-njo zavoljo političnih pregreh. Se ve, da vlada ne more v to privoliti, ker je med njimi tudi več anarhistov, torej ljudij, ki so nevarni življenju. To vedo tudi socialisti, ali njim hodi za to, da se prikupijo svoji stranki. Tej pa bi bilo najljubše, če se začne bolje dnes, kakor jutre krvava revolucija.

Belgija. Kaj bode z novo volilno postavo? Po njej ima vsak mož pravico voliti, ako stanuje v kaki občini vsaj šest mesecev ter živi svojo rodbino sam, ali že ob svojem premoženju ali pa ob svojem zaslužku. Postava se je v drž. zboru sicer sklenila, toda doslej še ni prišla v veljavo.

Anglija. Vojno brodovje je neki preslabo in premalo je vojakov za vojsko na morju. Vlada torej dela na to, da se vzviša število vojnih ladij pa tudi pomorskih vojakov. Oboje pa stane veliko denarja in Anglež tudi v tej reči računi ter ne izda denarja, če ni za to velika sila.

Nemčija. Volitve v deželni zbor pruski so se izvršile gladko, socialisti se jih niso vdeležili, ker zanje pri teh volitvah ni upanja, da znagajo v večjem številu. Kakor pri nas, so tudi v Prusiji trije volilni razredi; za veleposestvo, mesta in kmete in torej za socialiste ni mesta.

Rusija. Da car Aleksander ne gori za zvezo ruske in francoske države, kaže njegove vlade list, Graždanin, ki pravi, da ni misliti na tako zvezo, dokler je francoska država v rokah republikancev. V republiki se vlada lahko čez noč izpremeni in če je dnes še za Rusijo, lahko je jutri že zoper njo.

Bolgarija. Ta država je še mlada in se mora torej še le vravnati tako, da bode v njej pravi red. V tem oziru je še na vseh straneh dela za vlado, pa tudi za druge, izlasti še za kmetovalce. Manjka jim n. pr. še zemljiških knjig in vsled tega se določi le težko, čegavo je kako posestvo, ali koliko meri, če pride gledé na to do tožbe. V sobranji pa se brž v kratkem sklene postava za zemljiščne knjige.

Srbija. V Nišu, ki je največje mesto za Belim gradom, zaprli so te dni župana in nekaj mestnih uradnikov. Na sumu jih imajo, da so zapravili občinskega premoženja — sebi na korist.

Grecija. Ker je v državnih kasah malo denarjev, posojila pa nihče ne da brez velikih lastnih koristij, zato je sklenil kralj znižati stroške pri vojaštvu. Nekaj se s tem že prihrani in tudi pri uradnikih da se morebiti kaj skrčiti, se ve, da ne toliko, kolikor pri vojaštvu.

Afrika. V Maroku še španjska vojska ni ugnala sovražnih kabilov, pa tudi kabili še niso vzeli trdnjave Melila, zavoljo katere so vojsko začeli.

Amerika. V Rio de Yaneiro je vse v neredu in vojaki predsednika Peixoto so neki tako siloviti, da pobijajo mestjane, če tudi niso pri ustaji, ali v zvezi s puntarji. — Razstavo so v Chicagu zaprli in torej ne ostane, kakor se je reklo, do konca leta odprta.

Za poduk in kratek čas.

Zaupaj na Boga, ker on svojih ne zapusti!

(Črtica iz vojne leta 1866, poslovenil Fr. Goričan.)

I.

Pot na goro Kalvarijo.

»Mati ne prestrašite se, imam vam nekaj povedati«, pravi svoji materi Janez, krepek mladenič okoli šestindvajsetih let.

»Kaj pa je, Janez, tako važnega?« vpraša s skrbjo mati. »Se-li je kaka nesreča zgodila, saj menda ne tebi?«

»Ne, dozdej ne, pa mogoče, da me zadene«, pravi Janez.

»Kaj bi tedaj moglo biti? Pa se ogibaj takih priložnosti!«

»Rad bi to storil, da bi mi le bilo mogoče.«

»Ako že naprej vemo za nesrečo, lahko se ji izognemo.«

»Zdaj se jaz nevarnosti z najboljšo voljo ne morem ogniti.«

»Kaj praviš, sin?«

»Ne morem se izogniti, moram se podati v nevarnost; nastala je vojska.«

»Jezus, Marija!«, zakliče mati; »je-li to reš, je-li mogoče?«

»Je, tako je, mati.«

»In ti moraš tudi iti?« vpraša mati prestrašena.

»Se ve, kakor vsi vojaki. Ali vtolažite se, mati; saj vojska ne bode dolgo trpela in potem pridem zopet k vam domu.«

»Misliš? Jaz ne verjamem. Kdo bode mi pomagal gospodarstvo oskrbovati, polje obdelovati! Na ptuje ljudi se jaz, ko sem že stara, ne morem zanesti in plačevati jih tudi nimam s čim. Ali ta škoda bila bi še najmanjša, pa tudi ti si izgubljen. Janez, jaz te več ne vidim živga!« Mati se milo zajoka.

»Mati, ne mislite si kaj takega! Saj vsaki vojak, kateri gre na vojsko, ne pade na bojnem polju; večinoma se še vrnejo domu.«

»Jaz imam malo upanja, da bi tebi sovražne kroglice prizanesle. In čeravno ne boš smrtno zadet, vendar kako žalostno bode, ako se vrneš hrom domu; kdo bode nama skrbel za vsakdanji kruh, ker sva siromašna?«

»Mati, ne jokajte! Jaz ne bom v boju smrtno zadet, ne bom hrom prišel domu. Ne napravljajte si nepotrebnih skrbi.«

Mati Janezova pa se ne da vtolažiti, temuč še hujše joka. »Mora že vsa nesreča priti nad-me!« tako plače neprenehoma. »Moža sem rano zgubila; otroci so mi do enega vsi pomrli in še tega mi hočejo vzeti, kateri je moje najljubše na svetu. Kdo bode se mene usmilil, kdo bode za-me skrbel? O Bog, odvzemi to nesrečo od mene, jaz je ne preživim«. Sin jo tolaži; pa zastoj so bile njegove besede, zakaj materna žalost bila je prevelika.

Janez si domisli sedaj drugega tolažilnega sredstva; spomnil se je, da je mati, ko je oče umrl, peljala večkrat njega in že umrle otroke na goro Kalvarijo, katera se nahaja zunaj vasi. Ob potu na goro stoji štirinajst postaj križevga pota. Na vrhu gore je postaja z Jezusom na križu, Marija in Janez ob straneh. Na to goro hodila je mati vselej, kadar so jo tlačile težave in britkosti. Tam iskala je tolažbe v molitvi in češčenju križevga pota.

Te poti spomnil se je Janez, ter reče materi: »Mati, ako vam je volja, pojdiva na goro Kalvarijo. Prosiva ljubelega Odrešenika za pomoč in tolažbo v teh hudih dnevih.«

»Prav imaš, Janez; pojdiva, saj za mojo veliko žalost ne morem najti nikjer tolažbe, kakor edino le pri ljubem Bogu.«

Šla sta na Kalvarijo in pobožno molila pri vsaki postaji. Mati neprenehoma mlolo joka, zakaj zdelo se nji je, da že vidi svojega sina mrtvega na bojnem polju. Prosila je Marijo, naj ona izprosi pri Jezusu milost Janezu, da se vrne zdrav iz vojske domu. »Marija, saj si sama občutila, kako hudo te je zadel meč bolečin, ko so tvojega edinega sina sovražniki umorili«. Tako je zdihovala žalostna mati.

Potolažena vrnila sta se na dom. Ali pri sreču je bilo njima vendar nekako tesno. Strašila ju je prihodnost. Janez bi še ne bi rad rane smrti na vojski storil, ker je vedel, da bode njegova ljuba mati potem od vseh zapuščena. Pa udal se je v božjo voljo; on upa, naj že pride, kakor hoče, da ljubi Bog njega in ljube matere ne bode zapustil.

V zanpanju, da bode vse dobro izteklo, vzel je Janez slovo od matere. Tolažil jo je z besedami: »Zaupajte na Boga, ker on svojih ne zapusti.«

Smešnica. V nemem društvu pride jim beseda na večnost in brž se oglasi debeli mesar: E kaj večnost! Meni je čas vse, kajti kdo vé, kaj je večnost! To je deloma že resnica, odvrne mu domača gospodinja, n. pr. pri vas, sosed, bi bilo cele večnosti treba, predno Vam človek dopove, kaj je večnost!

Razne stvari.

(K odborovi seji družbe duhovnikov) za bodoči četrtak, to je 16. tega mesca ob 11. uri popoldne v kn. šk. pisarni č. gg. odbornike vljudno rabi Predstojništvo.

(Visoki gost.) V ponedeljek so prišli mil. knezoškof dr. Jožef Kahn iz Celovca ter so ostali pri našem mil. knezoškofu do srede. V torek sta obiskala cerkve in razne zavode naše škofije v mestu.

(Odlikovanje.) Svitli cesar so podelili č. g. Francu Rath, zlatomašniku in župniku pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, zlati križec s krono.

(Zahvala.) »Bralno gospodarsko« društvo pri sv. Janžu na Dravskem polju, sprejelo je od slav. družbe »sv. Cirila in Metoda« v Ljubljani, v dar 50 knjig, za katere se tem potom vljudno zahvaljuje Odbor.

(Volilni shodi.) G. deželni in državni poslanec Miha Vošnjak bode poročal o političnem položaju v teh krajih in te-le dni: V soboto 11. t. m. zvečer ob 6. uri v Mozirju v gostilnici poštarja Goričarja, v nedeljo 12. t. m. ob 10. uri popoldne v Gornjemgradu v čitalnični dvorani in dopoldne ob 4. uri v Ljubnem v Podsmenšekovi gostilni. O teh prilikah predstavil se bode tudi g. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju, kot kandidat za mesto deželnega poslanca, ki ga bodo volila mesta in trgi Celjske mestne skupine dne 21. t. m.

(Zborovanje.) V nedeljo, 12. novembra t. l. popoldan ob 3. uri vrši se v gostilni g. Widmoser-ja v Vuhredu letno redno zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda za Vuhred-Marenberški okraj s sledečim sporedom: a) Poročilo denarničarja; b) Volitev načelstva; c) Razni nasveti.

(Preložitev.) Zaradi neugodnega vremena je morala pri Sv. Križu na Murskem polju šolska tombola 5. vieotoka izostati. Zato se bode pa vršila dne 19. novembra ob 3. uri v gostilni g. Hauptmanna. Prijatelje uboge šolske mladine vabi k mnogobrojnej udeležbi.

Učiteljstvo.

(Društvo »Kmetovalce«) priredi dne 12. novembra t. l. v prostorih gosp. Hausenbichlerja v Zalei tombolo s prosto zabavo. Čisti dobiček vporabi se v korist društva. Gostje in prijatelji kmetijskega napredka — dobro došli!

(Odbor) akad. društva »Triglav« v Gradci sestavil se je dne 3. novembra t. l. tako-le: Predsednik: doktorand medicinae Fran Krušič, podpredsedeik: doktorand medicinae Josip Malerič, tajnik: modroslovec Fran Ilesič, blagajnik: pravnik Vinko Strgar, knjižničar: modroslovec Milan Mencinger in gospodar: modroslovec Ivan Žmave. Odbornik namestnik pa je doktorand med. Bela Stuhec.

(Veselica.) Pri Sv. Lovrencu ob kor. žel. priredi tamošnje slov. kmečko bralno društvo dne 12. t. m. v dvoranah gospe Ratej veselico s petjem in z glediščem. Začetek bode ob 5. uri popoldan. K obilnemu udeležanju vabi uljudno Odbor.

(Društvo »Dijaška kuhinja«) v Pljuji ima dne 12. t. m. ob 11. uri v Narodnem domu občno zborovanje. Ako bi bila ta dan nezadostno število udeležencev, vršilo se bo zborovanje dne 13. t. m. ob 4. uri popoldne.

(Dijaška kuhinja v Mariboru.) Pri ljutomerskih rojakih nabral je tamošnji učitelj g. Jos. Freuensfeld naslednje vsotice za »Dijaško kuhinjo v Mariboru«: A. Šlamberger, J. Skuhala, Fr. Pajtler, F. Sršen, M. Vaupotič — vsak po 1 gold.; J. Erjavec, J. Karba, N. Ivančič, J. Vaupotič, Dr. Rakež, Iv. Kurovec, M. Čagran, E. Razlag, A. Misja, V. Schneider, Al. Vršič, F. Repič, J. Freuensfeld po 50 kr.; J. Volovec, F. Herzog po 30 kr. in Fr. Schneider 20 kr., skupaj 12 gold. 30 kr. Bog plati!

(Nemškutarija.) Feuer in Kersbah glescht worden durch, die Freiwilligen Feuerwehr von E. Mautdorf mit 19 Man auf das rechte Seite des Feuer auch siend, die Freiwilligen Feuerwer von Oberradkersburg mjt 7 Man haben, auf das linke Seite gelöst. E. Maudorf am 1/2 Lorenz K— Hauptm.

(Občinske volitve.) Pri obč. volitvah v Šostanju je zmagala slov. stranka po celi vrsti t. j. v vseh treh volilnih razredih. »Nemcem« je ta slov. znaga kar sapo zaprla, da še »D. W.« niti besede ni zinila o njej.

(Dr. Foregger) je povedal na shodu v Celju to-le resnico: »Pokažimo Nemcem vrojene čednosti: bodimo zvesti narodu in državi, tedaj bomo vredni, da stopimo na čelo ljudstev avstrijskih!« — Dobro, tedaj teh čednostij še doslej nimajo naši Nemci in vendar čejo biti že sedaj čez vse nas druge!

(Bralno društvo) se je osnovalo v nedeljo za Laški trg in okolico. Odboru na čela stoji č. g. Leopold Skuhersky in je pri slov. kmetih zanimanje za društvo v obč. veliko.

(Imenovanje.) Gosp. dr. J. Rakež, okr. zdravnik v Ljutomeru, se preseli v Šmarije pri Jelšah.

(Ljudska šola.) Novo poslopje ljudske šole v Ljutomeru je dodelano in bode v nedeljo, dne 12. novembra, slovesno blagoslovljenje.

(Sv. misijon.) Od dne 1. do 10. novembra je sv. misijon pri Sv. Juriju na Tabru in od dne 11. do dne 21. v Pišecah.

(Dež. poslanec.) G. dr. Wokaun, pristav c. kr. okr. sodnije v Celju, je bil v nedeljo v Brežicah ponujat se nemškim volilem za dež. poslanca. Na tem shodu so razven njega še govorili: Faleschini, Lassnig, dr. Kautschitsch, Tomitsch, del Cott in Julče Rakusch. Kaj ne, da so ti, če jih sodimo po imenih, vsi iz teutoburskih goščav!

(Vinorejstvo.) V Čadramu je imelo tamošnje gospodarsko društvo »Sloga« v nedeljo svoje zborovanje in pouk o vinorejstvu. Zborovanje se je vršilo v šoli, da-si sta nek Jože Kos in Al. Balant stala pred šolo, češ, da šola ni za tako zborovanje. Pouka pa se je vdeležilo nad 100 kmetovalcev.

(Poštenost.) V Mariboržanki se bere, da je nek učenec našel pismo, v katerem se poroča »Slov. Gosp.« o neki primiciji. Učenec prinese pismo g. nadučitelju, ta pa ne pozna — poštenosti ter pismo odpre, da-si ni nosilo njegovega imena. To je bilo od g. nadučitelja nepošteno, neumljivo pa je, kako se upa še razglasiti to svoje nepošteno dejanje.

(Samomor.) V nedeljo dne 29. oktobra, okoli 7. uri zvečer je skočil Vinko Kolar, vojak c. kr. pri polku 87 v Celju, iz tretjega nastropja ter je obležal z razbitim telesom. »Jezus, Marija« je zaklical, ko je tresnil na zemljo, potem pa ni več govoril, da-si je še nekaj ur živel. Bil je doma v Gorenjih Lažah pri Konjicah.

(Slana) je posmodila sveže hrastovo listje, katero so hoteli nemški turnarji v Celju položiti na grob dr. Neckermanna. Kaka škoda!

(Sneg) V tem, ko je po gorah že v noči od torka na sredo snežilo, dobili smo ga mi v nižavah nekaj malega v sredo po dne, v noči pa ga je padlo že za 3—5 dm na debelo. Pada pa ga še dnes vedno po malem.

(Trtna ušica.) Pri preiskovanju vinogradov v okolici Mariborski so zasledili trtno ušico že v Leitersbergu, v Kamnici in Razpahu.

(Vešala.) V ponedeljek jutro je končal v Gradcu Peter Dočekal zavoljo dveh umorov svoje življenje na vešalih.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Anton Inkret, provizor pri Gornji Sv. Kungoti, je dobil isto župnijo in č. g. Alojzij Kreft, župnik na Kalobju, župnijo na Ponikvi.

Loterijne številke.

Gradec 4. novembra 1893: 59, 54, 51, 87, 10
Dunaj » » 70, 55, 3, 52, 63

Zahvala in priporočilo.

Našim sestram, ki so ravnokar pobirale milih darov po lavantinski škofiji za zavod, skazovali so vsepovsodi preč. gg. dušni pastirji toliko krščanske ljubezni in dobrovoljnosti, da si predstojništvo jemlje v dolžnost, za vse to izreči njim najtoplejšo zahvalo. Povrni jim Bog po priprošnji preblažene Device Marije njih brezštevne dobrote.

Ob enem pa se predstojništvo tudi za naprej ponižno priporoča vsem preč. gg. duhovnikom v točno in najcenejše izdelovanje, popraviljenje in snaženje raznovrstne cerkvene obleke in cerkvenega perila.

Maribor, dne 4. novembra 1893.

Predstojništvo zavoda šolskih uester III. reda sv. Frančiška.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,

gosposke ulice štev. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Skladbe Ign. Hladnika.

15 obhajilnih pesmij op. 14, cena 50 kr., tretji natis, 20 Marijinih pesem op. 15 cena 60 kr., drugi natis, 5 Tantumergo in 5 mašnih op. 17 cena 40 kr. Čvetero Božičnih za solospve meš. zbor in s spremljanjem orgelj, op. 18 cena 40 kr. Vse te pesmi so zložene za meš. zbor v lahkem slogu in so jako melodijozne. Vsi štirje zvezki skupaj stanejo le 1 glđ. 50 kr. Dobé se pri skladatelju v Novomestu, Dolenjsko. 2-2

Razglas.

Posojilnica v Mariboru podela za šolsko leto 1893/1894 iz ustanove rajnega gospoda Franca Rapoca visokošolcem osem štipendij v znesku po 150 gl.

Pravico do teh štipendij imajo dijaki slovenske narodnosti, posebno iz Mariborskega in Šoštanskega okraja in tudi taki, ki se po dovršenih naukih pripravljajo za stroge skušnje v dosegu doktorata.

Prošnje za štipendije, obložene s krstnimi listi, s pričevali uboštva, s pričevali o skušnjah in z indeksi, vložé naj se pri „Posojilnici v Mariboru“ do 25. novembra t. l.

V prošnji naj se tudi omeni, uživa li prosilec že od drugod kako podporo in v katerem znesku.

V Mariboru, dne 7. novembra 1893.

Ravnateljstvo.

Naznanilo.

Slavnemu p. n. občinstvu in potujočim uljudno naznanjam, da sem prevzel

gostilnico

v Zagorju na Toplici G. Gerčer-jevo.

Stregel bodem vedno z najboljšo jedjo in pijačo in točno postrežbo. Priporočam se za mnogobrojni obisk.

Z velespoštovanjem

Valentin Stinek,
gostilničar.

Najboljše sredstvo

zoper

**kašelj in
hripavost**

in vse druge obolelosti
dihalnega aparata so

antikataralne

katranove pastile

lekarja G. Piccoli-ja v Ljubljani.

Te pastile, izredno omehčujoče, priporočati se morajo posebnim onim, katerih dolžnosti in opravki tirjajo čist, čil in krepak glas, kakor n. pr. pridigarjem, učiteljem, pevcem itd. Cena eni škatljici 25 novc. Vunanja naročila se točno proti povzetju zneska razpošiljajo. 9—12

Prodaja v Mariboru: lekar Bankalari, v Ptuj: Behrbalk, v Celji: Kupferschmied.

KARL GABER

„k Tirolcu“

Glavni trg štev. 19,

priporoča po najnižji ceni svojo novo sortirano zalogo robe za gosposko obleko, raševino, črni dosking in peruvien, obleko za gospé, batmol, parhente za obleke, robo za hlače, robce, pletene robce, omrele, odeje za postelje, koce za konje itd.

Le na glavnem trgu štv. 19

„k Tirolcu“.

2-3

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo.

Potrebno za hišo in pisarno.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru

je ravno kar izšel in se dobi

Slovenski koledar 1894.

za na steno.

Cena 16 kr., po pošti 2 kr. več.

Tiskan v treh barvah!

V najem se dobota pri Sv. Petru tik velike ceste in blizu cerkve dve lepi hiši, klet in prostor za drva itd. Za kakega rokodelca, kakor tudi za gospode umirovljence prav zdravi in pripravi kraj. Na tanko se poizve pri Jožefu Lorberju pri Sv. Petri pri Mariboru. 1—3

Priden fant

se sprejme v mizarki poduk pri Jožefu Gselman, mizarju v Hočah. 1-2

Služba orgljarja in mežnarja

pri Sv. Marjeti na Planini (Montpreis) se zamore že dne 1. decembra nastopiti. Prosilci naj se obrnejo do tamošnjega cerkvenega predstojništva. 2-3

Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz, kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman, sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih **zreal in podob**

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 17-20

Vinskih sodov,

zelenih in dobro ohranjenih kupi od 40 veder naprej oskrbnitvo Herberstorf, pošta Wildon. 3-3

Cerkveno nebo,

v dobrem stanu, se po ceni proda. Več pové Cerkevno predstojništvo pri Vurbergu. 1-2

Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prilične srenjam, mestom, trgov in njihovim gasilnim društvom.

Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte,

Vodonosnike

razne sostave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljevanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižji ceni proti 5let-letnemu poroštvo

Albert Samassa,

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja v Ljubljani.

Srenjam in gasilnim društvom dovoli se plačevanje v rokih. Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko. 8

Kneipp-ova sladna kava

je edino prava v rdečih štirivoglatih zavitkih s podobo župnikovo in trdko

Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitke po glđ. 2-10. 11—15

Odgov. urednik B. Ferk.

Tisk tiskarne sv. Cirila.

(Odgov. J. Otorepec.)